

9 Οκτωβρίου 2015

Η συνηθέστερη και πιο συχνή αμαρτία

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Νικόλαος (Βελιμίροβιτς) Επίσκοπος Αχρίδος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Old-Man-At-Eternity's-Gate-by-Vincent-van-Gogh

Η αμαρτία της γλώσσας είναι η συνηθέστερη και η πιο συχνή αμαρτία. «Ει τις εν λόγω ου πταίει, ούτος τέλειος ανήρ», λέει ο Απόστολος Ιάκωβος (Ιακ. 3,2). Όταν ένας μετανοημένος άνθρωπος ξεκινά να βαδίζει τον δρόμο του Θεού - όταν αρχίζει να ζει σύμφωνα με τις εντολές του Θεού - πρέπει να πασχίζει να αποφύγει να αμαρτήσει με τη γλώσσα. Αυτός ήταν ο κανόνας που έβαλε στον εαυτό του ο

μετα-νοημένος προφήτης Δαβίδ. Ιδιαιτέρως μάλιστα υποσχέθηκε να παραμείνει σιωπηλός ενώπιον των εχθρών του: «Αποφάσισα να βάλω φραγμό στο στόμα μου και να μη μιλώ όταν ο αμαρτωλός βρεθεί μπροστά μου» (Ψαλ. 38,1).

Να ένας θαυμάσιος κανόνας για όποιον θέλει να θεραπευτεί από την αμαρτία του. Όταν τον κατηγορούν, εκείνος δεν απαντά· όταν συκοφαντείται, παραμένει σιωπηλός.

Πράγματι, ποιο το νόημα αν μιλήσεις σε έναν εξοργισμένο άνθρωπο ο οποίος δεν έχει δίκαιο και δεν αγαπά τον Θεό περισσότερο απ' τον εαυτό του; Αν του μιλήσεις για το κακό, θα τον εξοργίσεις ακόμη, περισσότερο. Αν του μιλήσεις για το καλό, θα τον κάνεις χλευαστή των ιερών και των οσίων.

Μπροστά στον Πιλάτο ο Χριστός παρέμεινε ολωσδιόλου σιωπηλός. Ο Πιλάτος του είπε: «Ουκ αποκρίνη ουδέν;» (Μάρκ. 15,4).

Τί μπορεί να απαντήσει Εκείνος σε σένα, όταν δεν έχεις αυτιά να τον ακούσεις, ή νου για να τον κατανοήσεις;

Να, λοιπόν, η σιωπή του δικαίου μπροστά στον άδικο έχει τη δύναμη να επηρεάσει κατά τον καλύτερο τρόπο. Ο τελευταίος απομένει μόνος, για να ερμηνεύσει τη σιωπή του δικαίου και έχει τη δυνατότητα να δώσει ερμηνεία που ωφελεί την ψυχή του· ενώ οποιαδήποτε άλλη καλή ή κακή απάντηση, θα την παρανοήσει προς το χειρότερο, καταδι-κάζοντας άλλους και δικαιώνοντας τον εαυτό του.

Μακάριος ο άνθρωπος ο οποίος μαθαίνει, εγκρατευόμενος, να κυριαρχεί στη γλώσσα του.

Ιησού Χριστέ, Κύριε και Θεέ μας, Συ ο οποίος μας έδειξες με το παράδειγμά Σου πως και πότε πρέπει να μιλούμε, Συ μας έδειξες με το παράδειγμά Σου επίσης πως και πότε πρέπει να παραμένουμε σιωπηλοί. Βοήθησέ μας, διά του Αγίου Σου Πνεύματος, να μην αμαρτάνουμε με τη γλώσσα.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Οκτώβριος, εκδ. Άθως, σ. 216-218)